

สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ (Arab Republic of Egypt)

เมืองหลวง ไคโร

ที่ตั้ง ภูมิภาคแอฟริกาเหนือ ระหว่างเส้นละติจูดที่ 22-31 องศาเหนือ ลองจิจูดที่ 25-38 องศาตะวันออก โดยตั้งอยู่ทางใต้ของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ในจุดยุทธศาสตร์ที่เชื่อมตะวันออกกลางกับแอฟริกา มีพื้นที่ 1,001,450 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 31 ของโลก และใหญ่กว่าไทย 2 เท่า มีชายแดนทางบกยาว 2,612 กม. และมีชายฝั่งยาว 2,450 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ทิศใต้	ติดกับซูดาน (1,276 กม.)

ทิศตะวันออก	ติดกับฉนวนกาซาของปาเลสไตน์ (13 กม.) อิสราเอล (208 กม.) และทะเลแดง
ทิศตะวันตก	ติดกับลิเบีย (1,115 กม.)

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูงและทะเลทรายกว้างใหญ่ มีแม่น้ำไนล์เป็นแม่น้ำสายหลัก ไหลผ่านกลางประเทศ และมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น พื้นที่ทางตะวันออกเป็นที่ราบสูง โดยเฉพาะคาบสมุทรไซนาย มีความสูงกว่าระดับน้ำทะเล 2,629 ม. ส่วนทางตะวันตกเป็นทะเลทรายลิเบีย ซึ่งอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล 133 ม. โดยบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำไนล์มีความอุดมสมบูรณ์ พื้นที่เพาะปลูกมีเพียง 2.87%

ภูมิอากาศ แบบทะเลทราย ปริมาณฝนน้อย มีแสงแดดตลอดปี มี 2 ฤดูหลัก คือ ฤดูหนาวระหว่าง พ.ค.-ก.ย. ที่เหลือเป็นฤดูร้อน มีอากาศร้อนจัด ภัยธรรมชาติ ประสบภัยแล้งเป็นบางครั้ง มีแผ่นดินไหวบ่อยครั้ง น้ำท่วมฉับพลัน แผ่นดินถล่ม พายุลมร้อนที่เรียกว่า Khamsin ในช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูหนาวเป็นฤดูร้อน พายุฝุ่น และพายุทราย

ประชากร 106,437,241 คน (ก.ค.2564)

รายละเอียดของประชากร เป็นชาวอียิปต์ 99.7% (ประกอบด้วย 3 เชื้อชาติ คือ Fallaheen, Bedouin และ Nubian) และอื่น ๆ 0.3% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ (ปี 2563) : วัยเด็ก (0-14 ปี) 33.62% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 61.94% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.44% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวมประมาณ 74.01 ปี อายุเฉลี่ยเพศชายประมาณ 72.54 ปี อายุเฉลี่ยเพศหญิงประมาณ 75.57 ปี อัตราการเกิด 26.44 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 4.36 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 2.17%

ศาสนา อิสลาม 90% (ส่วนใหญ่เป็นซุนนี) คริสต์ 10% (ส่วนใหญ่นับถือนิกายคอปติก ที่เหลือเป็นอาร์เมเนียนอโศทอลิก คาทอลิก มาโรไนต์ ออร์ทอดอกซ์ และแองกลิกัน)

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาอาหรับ ส่วนภาษาฝรั่งเศสและอังกฤษใช้กันโดยทั่วไปในกลุ่มผู้มีการศึกษา

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 80.8% ระบบการศึกษาแบ่งเป็นระดับประถมศึกษา 6 ปี มัธยมต้น 3 ปี มัธยมปลาย 3 ปี (มีทั้งสายอาชีพและสายสามัญ) และอุดมศึกษา

การก่อตั้งประเทศ อียิปต์เป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 5,000 ปี ก่อตั้งเป็นอาณาจักรตั้งแต่ 3,200 ปีก่อนคริสตกาล ก่อนที่จะตกอยู่ใต้การปกครองของทั้งกรีก โรมัน และไบแซนไทน์ จนกระทั่งในยุคสมัยใหม่อียิปต์ถูกสหราชอาณาจักรเข้ายึดครองเมื่อ ก.ค.2425 และในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 สหราชอาณาจักรประกาศให้อียิปต์เป็นรัฐในอารักขาของสหราชอาณาจักร หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 ชาวอียิปต์เคลื่อนไหวเรียกร้องเอกราช และได้รับเอกราชเมื่อปี 2465 ในระยะแรกที่เป็นเอกราชอียิปต์ปกครองโดยราชวงศ์มูฮัมหมัด อะลี ที่สืบเชื้อสายจากสุลต่านแห่งอียิปต์ โดยสุลต่านฟูอาดได้สถาปนาพระองค์เป็นสมเด็จพระราชาธิบดีฟูอาดที่ 1 หลังจากนั้นก็มีกษัตริย์ปกครองอีกสองพระองค์ คือ สมเด็จพระราชาธิบดีฟารูกที่ 1 และสมเด็จพระราชาธิบดีฟูอาดที่ 2 ก่อนที่ระบอบกษัตริย์จะสิ้นสุด โดยถูกรัฐประหารและเปลี่ยนการปกครองเป็นระบอบสาธารณรัฐ ตั้งแต่ มิ.ย.2496 จนถึงปัจจุบัน

วันชาติ 23 ก.ค. (Revolution Day เมื่อปี 2495)

การเมือง ปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข และ นรม.เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร อำนาจอธิปไตยแบ่งเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ มาจากการเลือกตั้งโดยตรง โดยการออกเสียงลงประชามติแก้ไขรัฐธรรมนูญปี 2557 ระหว่าง 19-22 เม.ย.2562 ครอบคลุมการขยายวาระการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดี จากเดิม 4 ปี เป็น 6 ปี และสามารถดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน 3 สมัย ส่วน นรม. มาจากการแต่งตั้งของประธานาธิบดี และเป็นผู้จัดตั้ง ครม. โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ ประธานาธิบดีอับดุลฟัตตาค์ อัซซีซี ผู้ทำรัฐประหาร เมื่อ 3 ก.ค.2556 และได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งต่อเนื่อง 2 สมัย ได้แก่ สมัยที่ 1 เมื่อ 8 พ.ค.2557 และสมัยที่ 2 เมื่อ 2 เม.ย.2561 (กำหนดการเลือกตั้งครั้งต่อไปในปี 2567) นรม.คนปัจจุบัน คือนายมุศฎาอะฟา มัดบูลี ดำรงตำแหน่งเมื่อ 7 มิ.ย.2561

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ระบบสองสภา คือ วุฒิสภา (Majlis Al-Shiyoukh)) ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 300 คน ที่มาจก 1) การเลือกตั้งระบบแบ่งเขต 100 คน 2) การเลือกตั้งระบบบัญชีรายชื่อ 100 คน และ 3) การแต่งตั้งของประธานาธิบดี 100 คน ทั้งนี้ อียิปต์รื้อฟื้นการมีวุฒิสภาอีกครั้งจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญปี 2557 และได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรเมื่อ มิ.ย.2563 หลังจากยกเลิกเมื่อปี 2555 เนื่องจากเกิดเหตุประท้วงในช่วงอาหรับสปริงโค่นล้มอดีตประธานาธิบดีฮอสนี มูบารัค เมื่อปี 2554

สภาผู้แทนราษฎร (Majlis al-Nowaab) ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 596 คน มีที่มา 3 ประเภท คือ 1) การเลือกตั้งระบบแบ่งเขต 448 คน 2) เลือกตั้งระบบบัญชีรายชื่อ 120 คน โดยมีการกำหนดโควตาที่สงวนไว้สำหรับสตรี เยาวชน ชาวคริสต์ และแรงงาน และ 3) มาจากการแต่งตั้งของประธานาธิบดี 28 คน

วาระดำรงตำแหน่งของทั้ง ส.ส.และ ส.ว.คราวละ 5 ปี โดยการเลือกตั้ง ส.ว.ครั้งแรกหลังจากแก้ไขรัฐธรรมนูญปี 2557 จัดขึ้นเมื่อ ส.ค.-ก.ย.2563 ครั้งต่อไปจะจัดขึ้นในปี 2568 และการเลือกตั้ง ส.ส.ครั้งล่าสุดจัดขึ้นเมื่อ ต.ค.-พ.ย.2563 ทั้งนี้ การแก้ไขรัฐธรรมนูญปี 2557 จะลดจำนวนที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรจากปัจจุบัน 596 ที่นั่ง เหลือ 450 ที่นั่ง และกำหนดสัดส่วนให้สตรีเป็น ส.ส.ได้ไม่เกิน 25% ของจำนวน ส.ส.ทั้งหมด

ฝ่ายตุลาการ : ประธานาธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้พิพากษาและตุลาการศาลทั้งหมดในอียิปต์ อัยการสูงสุด และประธานศาลรัฐธรรมนูญ ศาลที่สำคัญ ได้แก่ ศาลรัฐธรรมนูญสูงสุด (Supreme Constitutional Court-SCC) ประกอบด้วยประธานศาลและผู้พิพากษา 10 คน มีอำนาจในการชี้ขาดว่า กฎหมายและคำพิพากษาของศาลต่าง ๆ สอดคล้องหรือขัดกับรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา (Court of Cassation-CC) ประกอบด้วยประธานศาลและผู้พิพากษา 550 คน โดยการพิจารณาคดีจะประกอบด้วยคณะผู้พิพากษา 5 คน มีอำนาจตัดสินคดีแพ่งและอาญาทั่วไป และศาลปกครองสูงสุด (Supreme Administrative Court-SAC) มีอำนาจในการในการพิจารณาคดีปกครองต่าง ๆ ส่วนศาลอื่น ๆ ได้แก่ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลครอบครัว และศาลพิเศษ เช่น ศาลทหาร และศาลคดีความมั่นคง

พรรคการเมือง ปัจจุบันมีพรรคการเมืองที่มี ส.ส.ในรัฐสภาทั้งสิ้น 19 พรรค ในจำนวนนี้มี พรรคที่สำคัญ เช่น Free Egyptians Party ซึ่งมี ส.ส. 65 คน (มากที่สุดของรัฐสภา) Nation's Future Party 53 คน New Wafd Party (36 คน) Homeland's Protector Party (18 คน) Republican People's Party (13 คน) Congress Party (12 คน) Al Nour Party (11 คน) นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มการเมืองนอกสภาที่สำคัญ คือ National Alliance to Support Legitimacy ซึ่งเป็นแนวร่วมของกลุ่มผู้สนับสนุนอดีตประธานาธิบดีมุฮัมมัด มุรซี ประมาณ 40 กลุ่ม โดยมีกลุ่ม Muslim Brotherhood เป็นแกนนำ แต่ปัจจุบันกลุ่ม Muslim Brotherhood ถูกทางการอียิปต์ประกาศขึ้นบัญชีเป็นกลุ่มก่อการร้ายและกลายเป็นกลุ่มนอกกฎหมายเมื่อ ธ.ค.2556

เศรษฐกิจ รัฐบาลอียิปต์เริ่มปฏิรูปเศรษฐกิจเป็นแบบตลาดเสรี เมื่อปี 2532 ทำให้เศรษฐกิจขยายตัวดีขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลพยายามปฏิรูปเศรษฐกิจอีกครั้งในช่วงปี 2547-2551 เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ ขณะเดียวกันก็อยู่ระหว่างการก่อสร้างเมืองหลวงแห่งใหม่ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2565 อย่างไรก็ดี ชาวอียิปต์ส่วนใหญ่ยังยากจน ขณะที่ปัญหาความวุ่นวายทางการเมืองและความไม่สงบภายในประเทศส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและนักท่องเที่ยว จึงทำให้รัฐบาลชุดปัจจุบันต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากมิตรประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งจากสหรัฐฯ และรัฐรอบอ่าวอาหรับ ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และคูเวต ทั้งนี้ เศรษฐกิจของอียิปต์พึ่งพารายได้จากการท่องเที่ยว การส่งออกน้ำมันและแก๊สธรรมชาติ การส่งเงินกลับมาประเทศของชาวอียิปต์ที่ไปทำงานในต่างประเทศ และการเก็บค่าผ่านทางของคลองสุเอซ

การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของอียิปต์ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นรายได้หลักของอียิปต์ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจในปี 2563 หดตัวลงจากปี 2562 เล็กน้อย โดยในหวังปี 2563 ประธานาธิบดีซีซี เร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจอย่างรอบด้าน อาทิ การสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุนของภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคการผลิต การธนาคาร การสำรวจและผลิตพลังงาน รวมทั้งมีมาตรการลดรายจ่ายของรัฐบาล และปรับปรุงรูปแบบการจัดเก็บภาษี

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ปอนด์อียิปต์ (Egyptian Pound-EGP)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 15.73 EGP

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 0.47 EGP (ธ.ค.2564)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2563)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 363,069 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 3.6%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 3,547.9 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 29,077,255 คน

อัตราการว่างงาน : 10.5%

อัตราเงินเฟ้อ : 5.7%

ผลผลิตการเกษตร : ฝ้าย ข้าว ข้าวโพด ข้าวสาลี ถั่ว ผลไม้ ผัก และปศุสัตว์

ผลผลิตอุตสาหกรรม : สิ่งทอ อาหารแปรรูป การท่องเที่ยว เคมีภัณฑ์ เวชภัณฑ์ ไฮโดรคาร์บอน การก่อสร้าง ปูนซีเมนต์ โลหะ และอุตสาหกรรมเบา

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 32,380 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 40,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : น้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ผักและผลไม้ ฝ้าย สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์โลหะ เคมีภัณฑ์ และอาหารแปรรูป

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : อิตาลี 12.8% สหรัฐฯ 9% สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ 7.5% สหราชอาณาจักร 6.6% อินเดีย 4.9% เยอรมนี 4.1% และตุรกี 3.1% (ปี 2562)

มูลค่าการนำเข้า : 72,480 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : เครื่องจักรและอุปกรณ์ อาหาร เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ไม้ และเชื้อเพลิง

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน 9.1% ซาอุดีอาระเบีย 7.2% สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ 5.9% สหรัฐฯ 5% เยอรมนี 4.5% และรัสเซีย 4.3% (ปี 2562)

ทรัพยากรธรรมชาติ : ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ แร่เหล็ก ฟอสเฟต แมงกานีส หินปูน แร่ทัลก์ แร่ใยหิน ตะกั่ว แร่หายาก และสังกะสี

การทหารและความมั่นคง

การทหาร : งบประมาณทางทหารเมื่อปี 2563 อยู่ที่ 4,106 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็น 1.49% ของ GDP อียิปต์มีขนาดกองทัพที่ใหญ่ที่สุดในแอฟริกา กองทัพอียิปต์ประกอบด้วย ทบ. ทร. ทอ. และหน่วยบัญชาการป้องกันภัยทางอากาศ กำลังพลรวม 438,500 นาย ทบ. 310,000 นาย ทร. 18,500 นาย ทอ. 30,000 นาย หน่วยบัญชาการป้องกันภัยทางอากาศ 80,000 นาย นอกจากนี้ อียิปต์มีกองกำลังกึ่งทหาร 397,000 นาย และทหารกองหนุน 479,000 นาย (ทบ. 375,000 นาย ทร. 14,000 นาย ทอ. 20,000 นาย และหน่วยบัญชาการป้องกันภัยทางอากาศ 70,000 นาย)

อียิปต์ส่งกำลังร่วมในกองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ ได้แก่ ภารกิจ MINUSCA ในสาธารณรัฐแอฟริกากลาง ภารกิจ MONUSCO ในคองโก ภารกิจ MINUSMA ในมาลี ภารกิจ UNMISS ในเซาท์ซูดาน ภารกิจ UNAMID ในซูดาน ภารกิจ MINURSO ใน Western Sahara และส่งเครื่องบินขับไล่รุ่น F-16C Fighting Falcon 6 เครื่อง ร่วมปฏิบัติการ Operation Restoring Hope ในซาอุดีอาระเบีย

ยุทธโศปกรณ์สำคัญ

ทบ. ได้แก่ รถถัง (MBT) 2,480 คัน (รุ่น M1A1 Abrams 1,130 คัน รุ่น M60A1 300 คัน รุ่น M60A3 850 คัน และรุ่น T-62 200 คัน) ยานหุ้มเกราะลาดตระเวน (RECCE) 412 คัน (รุ่น BRDM-2 300 คัน และรุ่น Commando Scout 112 คัน) ยานรบทหารราบหุ้มเกราะ (IFV) 690 คัน (รุ่น YPR-765 25mm 390 คัน และรุ่น BMP-1 300 คัน) ยานลำเลียงพลหุ้มเกราะมากกว่า (APC) มากกว่า 5,244 คัน ยานหุ้มเกราะอเนกประสงค์ (AUV) มากกว่า 95 คัน (รุ่น Panthera T6 และรุ่น Sherpa Light Scout มากกว่า 95 คัน) ยานหุ้มเกราะกู้ภัย (ARV) มากกว่า 367 คัน สะพานปล่อยรถหุ้มเกราะ (VLB) รุ่น KMM รุ่น MTU และรุ่น MTU-20 ยานกู้ภัยทุ่นระเบิด (MW) รุ่น Aardvark JFSU Mk4 ยานหุ้มเกราะติดอาวุธปล่อยนำวิถีต่อสู้รถถัง (MSL) มากกว่า 358 คัน ปืนใหญ่ 4,468 กระบอก (ปืนใหญ่อัตตาจร (SP) มากกว่า 492 เครื่อง ปืนใหญ่ลากจูง (TOWED) 962 เครื่อง เครื่องยิงลูกระเบิด (MRL) 450 เครื่อง และปืนครก (MOR) 2,564 เครื่อง) ขีปนาวุธพิสัยพิสัยพิสัยมากกว่า 42 ลูก (ขีปนาวุธพิสัยไกล (SRBM) รุ่น FROG-7 9 ลูก รุ่น Sakr-80 24 ลูก และรุ่น Scud-B 9 ลูก) อากาศยานไร้คนขับรุ่น R4E-50 Skyeeye และรุ่น ASN-209 เครื่องยิงอาวุธต่อสู้อากาศยาน (จรวดต่อสู้อากาศยานพิสัยอากาศ (SAM) มากกว่า 45 ลูก ปืนใหญ่อัตตาจร (SP) 160 กระบอก และปืนใหญ่ลากจูง (TOWED) 700 กระบอก)

ทร. ได้แก่ เรือดำน้ำโจมตี (SSK) 7 ลำ (รุ่น Type-033 (PRC Romeo) 4 ลำ และรุ่น Type-209/1400 3 ลำ) เรือฟริเกต 8 ลำ เรือกวาดทุ่นระเบิด 14 ลำ เรือรบสะเทินน้ำสะเทินบกมากกว่า 20 ลำ เรือส่งกำลังบำรุง 24 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบิน 585 เครื่อง เช่น เครื่องบินขับไล่ เครื่องบินโจมตีภาคพื้นดิน และเครื่องบินรวบรวมข่าวกรองอิเล็กทรอนิกส์ เฮลิคอปเตอร์มากกว่า 287 เครื่อง เช่น เฮลิคอปเตอร์โจมตี รุ่น AH-64D และเฮลิคอปเตอร์รวบรวมข่าวกรองอิเล็กทรอนิกส์รุ่น Commando Mk2E อากาศยานไร้คนขับอย่างน้อย 5 เครื่อง (รุ่น Wing Loong และรุ่น R4E-50 Skyeeye) ขีปนาวุธอากาศสู่อากาศ-AAM (เช่น รุ่น R-3 รุ่น R-550 Magic) ขีปนาวุธอากาศสู่พื้นผิว-ASM (เช่น รุ่น AASM รุ่น HOT รุ่น 9M120 Ataka) อาวุธปล่อยนำวิถีร่อนโจมตีภาคพื้นดิน (LACM) รุ่น SCALP EG ขีปนาวุธต่อต้านเรือ (AShM) รุ่น AGM-84L Harpoon Block II และรุ่น AM39 Exocet ขีปนาวุธต่อต้านการแผ่รังสี (ARM) รุ่น Armat และรุ่น Kh-25MP และระเบิดนำวิถีด้วยเลเซอร์รุ่น GBU-10/12 Paveway II

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) ปัญหาทางการเมืองภายในจากการที่กองทัพยึดอำนาจจากอดีตประธานาธิบดีมุฮัมมัด มุรซี เมื่อ 3 ก.ค.2556 กลายเป็นปัจจัยที่ทำให้แนวร่วมกลุ่มผู้สนับสนุนอดีตประธานาธิบดีมุฮัมมัด มุรซี รวมตัวกันในนาม National Alliance to Support Legitimacy (NASL) โดยมีกลุ่ม Muslim Brotherhood เป็นแกนนำดำเนินกิจกรรมเพื่อต่อต้านกองทัพจนถึงปัจจุบัน ขณะที่กองทัพและรัฐบาลใช้กำลังเข้าปราบปรามและดำเนินมาตรการทางกฎหมายเพื่อยุบกลุ่ม Muslim Brotherhood และขึ้นบัญชีเป็นกลุ่มก่อการร้าย เมื่อ ๓.ค.2556 อย่างไรก็ดี การดำเนินการเหล่านี้ทำให้ Muslim Brotherhood หันไปดำเนินกิจกรรมในทางลับ และสมาชิกบางส่วนหันไปใช้แนวทางรุนแรงในการต่อสู้

ประธานาธิบดีอับดุลฟัตตาห์ อัสซีซี เผชิญแรงกดดันจากชาวอียิปต์จากปัญหาคอร์รัปชัน และปัญหาเศรษฐกิจ ที่ไม่พอใจรัฐบาลอียิปต์ที่ใช้มาตรการรัดเข็มขัดอย่างเข้มงวด โดยมีชาวอียิปต์เกือบ 1 ใน 3 ของประชากรทั้งหมด มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน อีกทั้งการลงประชามติแก้ไขรัฐธรรมนูญปี 2557 ที่มีการขยายเวลาการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีที่สามารถอยู่ในตำแหน่งได้จนถึงปี 2573 อาจนำไปสู่ระบอบอำนาจนิยมของประธานาธิบดีอับดุลฟัตตาห์ อัสซีซี ทำให้ชาวอียิปต์ชุมนุมประท้วงครั้งใหญ่เรียกร้องให้ประธานาธิบดีอับดุลฟัตตาห์ อัสซีซี ลาออกจากตำแหน่ง ในหลายเมืองของอียิปต์รวมถึงไคโร ระหว่าง 20-27 ก.ย.2562 โดยทางการจับกุมผู้ประท้วงรวมกว่า 2,000 คน ปัจจุบันการจัดการประท้วงในอียิปต์มีขึ้นไม่มาก และไม่รุนแรง เนื่องจากกองทัพอียิปต์เข้าปราบปรามและสลายการชุมนุมอย่างรวดเร็ว ส่วนใหญ่จัดในวันสำคัญทางการเมือง เช่น วันครบรอบการรัฐประหาร

2) ปัญหาการก่อการร้าย อียิปต์ยังคงประสบปัญหาการก่อการร้ายจากกลุ่ม Islamic State (IS) กลุ่ม Hasm เกี่ยวข้องกับกลุ่ม Muslim Brotherhood กลุ่มติดอาวุธ Ansar Bait al-Maqdis (ABM) ประกาศให้สัตยาบันว่าภักดีต่อกลุ่ม IS ปัจจุบันรู้จักในอีกชื่อหนึ่งว่า Wilayah Sinai และกลุ่ม Ajnad Misr (Soldiers of Egypt) ซึ่งเป็นกลุ่มติดอาวุธที่มีพื้นที่เคลื่อนไหวใกล้ไคโร โดยปัญหาการก่อการร้ายของอียิปต์ที่สำคัญอยู่บริเวณทางเหนือของคาบสมุทรไซนาย นับแต่เหตุการณ์อาหรับสปริงโค่นล้มอดีตประธานาธิบดีฮอสนี มุบารัค เมื่อปี 2554 และเพิ่มความรุนแรงขึ้นหลังจากการรัฐประหารโค่นล้มประธานาธิบดีมอฮัมหมัด มุรซี เมื่อปี 2556

กลุ่มก่อการร้ายมีแนวโน้มก่อเหตุมากขึ้นในห้วงปี 2564 มุ่งโจมตีเป้าหมาย จนท.ด้านความมั่นคงและนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งเป็นผลมาจากการสนับสนุนจากกลุ่ม IS ในคาบสมุทรไซนาย ส่วนการก่อเหตุทางเหนือของคาบสมุทรไซนายลดลง หลังจากกองทัพอียิปต์ส่งทหารเข้าประจำการในพื้นที่เพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2561

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศที่สำคัญ 64 องค์การ ได้แก่ ABEDA, AfDB, AFESD, AMF, AU, CAEU, CD, CICA, COMESA, D-8, EBRD, FAO, G-15, G-24, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRCs, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, LAS, MIGA, MINURSO, MINUSMA, MONUSCO, NAM, OAPEC, OIC, OIF, PCA, UN, UNAMID, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNMISS, UNOCI, UNRWA, UNWTO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO และ WTO นอกจากนี้ ยังเป็นผู้สังเกตการณ์ของ BSEC, OAS อีกทั้งเป็นประเทศคู่เจรจาของ OSCE

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นภารกิจของสำนักวิทยาการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ ยังมีศูนย์วิจัยแห่งชาติตั้งอยู่ในไคโร มีหน้าที่ค้นคว้าความรู้ใหม่ทางวิชาการ และเพื่อประยุกต์ใช้ประโยชน์ อียิปต์ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญ คือ การชลประทานและการระบายน้ำ โดยเฉพาะการเกษตรที่ใช้ระบบน้ำหยดและโรงเพาะปลูกในระบบปิด การสร้างเขื่อนกักเก็บน้ำ และการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม รวมทั้งพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านสารสนเทศ

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยานพาณิชย์ 20 แห่ง ลานจอดเฮลิคอปเตอร์ 7 แห่ง ท่าเรือ 35 แห่ง มีถนนระยะทาง 65,050 กม. และมีระบบรถไฟใต้ดิน Cairo Metro ทางรถไฟ 5,085 กม. เส้นทางสัญจรทางน้ำ 3,500 กม. โดยมีคลองสุเอซเป็นเส้นทางขนส่งทางพาณิชย์ที่สำคัญของอียิปต์และของโลก มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการ 7.865 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 93.784 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +20 จำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต 6.69% เมื่อเทียบกับจำนวนประชากร รหัสอินเทอร์เน็ต .eg

การเดินทาง สายการบินไทยไม่มีเที่ยวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-ไคโร แต่สายการบิน Egypt Air มีเที่ยวบินตรงมายังกรุงเทพฯ ระยะเวลาในการบินประมาณ 9 ชม. 20 นาที เวลาที่อียิปต์ช้ากว่าไทย 5 ชม. คนไทยที่จะเดินทางเข้าอียิปต์ต้องยื่นขอรับการตรวจลงตรา เว็บไซต์ท่องเที่ยว www.egypt.travel

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) ความเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้สนับสนุนอดีตประธานาธิบดีมูฮัมหมัด มุรซี เฉพาะอย่างยิ่งกลุ่ม Muslim Brotherhood เพื่อต่อต้านรัฐบาลและกองทัพอียิปต์ หลังจากอดีตประธานาธิบดีมูฮัมหมัด มุรซี เสียชีวิตกะทันหัน ขณะรับฟังการไต่สวนในศาลที่ไคโรเมื่อ 17 มิ.ย.2562 และมีแกนนำและสมาชิกกลุ่มถูกจับกุมจำนวนมากจนถึงปัจจุบัน อีกทั้งยังขึ้นบัญชีกลุ่มดังกล่าวเป็นกลุ่มก่อการร้าย ทั้งนี้ กลุ่ม Muslim Brotherhood ประกาศยุติกิจกรรมทางการเมืองในอียิปต์ตั้งแต่ปี 2562 และอนุญาตให้สมาชิกกลุ่มร่วมกิจกรรมกับพรรคการเมืองอื่นได้ ส่วนผู้นำระดับสูงของกลุ่มส่วนใหญ่ลี้ภัยอยู่ในตุรกีและกาตาร์ เคลื่อนไหวด้วยการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลอียิปต์ ต่อมาเมื่อ มี.ค.2564 รัฐบาลตุรกีเข้าเจรจากับกลุ่ม Muslim Brotherhood ให้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลอียิปต์ลดลง เนื่องจากตุรกีต้องการฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตกับอียิปต์

2) ความเคลื่อนไหวของกลุ่มก่อการร้าย เฉพาะอย่างยิ่งกลุ่ม IS กลุ่ม Hasm กลุ่ม ABM และกลุ่ม Afnan Misr ที่มุ่งก่อเหตุโจมตี โดยเฉพาะในคาบสมุทรไซนาย และไคโร โดยทางการปราบปรามอย่างหนัก ภายใต้รหัส “Operation Sinai 2018” ตั้งแต่ ก.พ.2561 สามารถสังหารสมาชิกหัวรุนแรงและผู้ก่อการร้ายรวม 1,000 คน ปฏิบัติการครอบคลุมพื้นที่ตอนเหนือและตอนกลางของคาบสมุทรไซนาย บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำไนล์ รวมทั้งทะเลทรายทาง ตต.ของหุบเขาไนล์ ทำให้กลุ่มก่อการร้ายก่อเหตุลดลง แต่ยังคงมีความเสี่ยงสูงในการเกิดเหตุโจมตีเป้าหมายกองกำลังความมั่นคง และขบวนการคุ่มกัน โดยเฉพาะบริเวณท่อส่งน้ำมัน ส่วนเส้นทางการลำเลียงและการจัดหาสมาชิกใหม่ของกลุ่ม IS ทำได้น้อยลง หลังจากอียิปต์ส่งเสริมความร่วมมือกับกลุ่มฮามาสในฉนวนกาซามากขึ้น

3) ความสัมพันธ์ระหว่างอียิปต์กับมหาอำนาจและประเทศในภูมิภาค ตลอดจนบทบาทของอียิปต์ในเวทีระหว่างประเทศ โดยปัจจุบันอียิปต์มีบทบาทนำในการแก้ไขปัญหาวิกฤติลิเบีย สนับสนุนให้มีการแก้ไขปัญหามืองในลิเบีย และไม่ยอมรับการแทรกแซงทางทหารจากต่างประเทศ โดยเฉพาะตุรกี ทั้งนี้ อียิปต์ UAE และรัสเซีย สนับสนุนฝ่าย Libyan National Army (LNA) ทางด้านเครื่องมือและการข่าวกรองต่อต้านฝ่ายรัฐบาลลิเบีย (Government of National Accord-GNA) ที่มีตุรกีและกาตาร์ให้การสนับสนุน อย่างไรก็ตาม อียิปต์เปลี่ยนจุดยืนจากการสนับสนุนฝ่าย LNA หลังจากกลุ่ม LNA ไม่สามารถโจมตียึดครองกรุง

ตรีโปลีเมื่อ มิ.ย.2563 ได้ และเปลี่ยนไปมุ่งรับรองความชอบธรรมของรัฐบาลเฉพาะกาลของลิเบียแทน รวมทั้งยังพิจารณาจะรื้อฟื้นความสัมพันธ์ทางการทูตกับลิเบีย นอกจากนี้ อียิปต์ยังมีบทบาทในฐานะคนกลางการเจรจาสันติภาพระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์

4) ปัญหาข้อพิพาททางน้ำระหว่างอียิปต์ เอธิโอเปีย และซูดาน กรณีเอธิโอเปียสร้างเขื่อน Grand Ethiopian Renaissance Dam (GERD) มูลค่า 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในแม่น้ำไนล์ตั้งแต่ปี 2554 (แม่น้ำไนล์ไหลจากเอธิโอเปียผ่านซูดาน และอียิปต์ ก่อนไหลลงสู่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน) โดยเขื่อน GERD จะเป็นเขื่อนและแหล่งผลิตพลังงานขนาดใหญ่ที่สุดในภูมิภาคแอฟริกา ผลิตกระแสไฟฟ้าได้มากถึง 6,000 เมกะวัตต์ โดยอียิปต์พึ่งพาแม่น้ำไนล์ในทางเศรษฐกิจ และเป็นประเทศปลายน้ำ ห่วงกังวลว่าเอธิโอเปียซึ่งเป็นประเทศต้นน้ำจะกักเก็บน้ำจนทำให้อียิปต์ขาดแคลนน้ำใช้ โดยสหรัฐฯ เป็นคนกลางให้อียิปต์ ซูดานและเอธิโอเปียเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเขื่อนแม่น้ำไนล์ที่สหรัฐฯ ปัจจุบันปัญหาข้อพิพาทยังไม่มีแนวโน้มคลี่คลาย โดยเอธิโอเปียยังดำเนินการเติมน้ำในเขื่อนอย่างต่อเนื่อง ทำให้อียิปต์และซูดานประณามว่าเป็นการกระทำเพียงฝ่ายเดียว และเรียกร้องให้ UNSC เข้ามาแทรกแซงและแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ความสัมพันธ์ไทย-อียิปต์

ไทยกับอียิปต์สถาปนาความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการเมื่อ 27 ก.ย.2497 โดยอียิปต์เป็นประเทศแรกในกลุ่มอาหรับที่สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย และมีความสัมพันธ์ระหว่างกันด้วยดีตลอดมา โดยต่างสนับสนุนกันในเวทีระหว่างประเทศ

การค้าระหว่างกันเมื่อปี 2563 มีมูลค่า 890.90 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยส่งออกไปอียิปต์มูลค่า 877.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้าจากอียิปต์มูลค่า 13.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 864.11 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และในห้วง ม.ค.-ต.ค.2564 การค้าระหว่างไทย-อียิปต์ มีมูลค่า 954.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยส่งออกไปอียิปต์มูลค่า 935.81 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้าจากอียิปต์มูลค่า 18.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 917.37 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ และเคมีภัณฑ์ สินค้าที่ไทยนำเข้า ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ แร่และผลิตภัณฑ์จากแร่

มีผู้เดินทางจากอียิปต์มาไทยเมื่อปี 2563 จำนวน 7,453 ลดลงจากปี 2562 ที่มีจำนวน 34,214 คน ส่วนคนไทยอาศัยอยู่ในอียิปต์มีประมาณ 4,137 คน (มิ.ย.2563) ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ทั้งนี้ ไทยมีความร่วมมือด้านการศึกษากับอียิปต์ เฉพาะอย่างยิ่ง มหาวิทยาลัยอัล อัสฮร์ที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรอิสลามศึกษาให้มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จังหวัดนราธิวาส อีกทั้งส่งอาจารย์มาช่วยสอนในสถาบันการศึกษาศาสนาอิสลามของไทยมากกว่า 20 ปี และสนับสนุนทุนการศึกษาผ่านรัฐบาลไทยปีละ 60-80 ทุนกับทุนของรัฐบาลอียิปต์อีกปีละ 2 ทุน

ข้อตกลงสำคัญระหว่างไทยกับอียิปต์ ได้แก่ 1) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางวัฒนธรรม การศึกษา และวิทยาศาสตร์ ลงนามเมื่อ 13 พ.ย.2519 2) ความตกลงทางการค้า ลงนามเมื่อ 26 พ.ค.2527 3) ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน ลงนามระหว่างการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา ครั้งที่ 10 (UNCTAD X) ที่กรุงเทพฯ เมื่อ 18 ก.พ.2543 4) การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีไทย-อียิปต์ (Thai-Egypt Joint Commission) จัดตั้งเมื่อ ก.ย.2532 และ จัดประชุมครั้งแรกเมื่อ 30 ม.ค.2546 5) ความตกลงเพื่อยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน ลงนามเมื่อ 29 ม.ค.2549 และ 6) บันทึกความเข้าใจระหว่างสถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการกับสถาบันการต่างประเทศอียิปต์ ตามโครงการแลกเปลี่ยนข้าราชการไทย-อียิปต์ ลงนามเมื่อ 18 เม.ย.2550

นายอับดุลฟัตตาห์ อัสซีซี
(Abdel Fattah El Sisi)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีอียิปต์
เกิด	19 พ.ย.2497 (อายุ 68 ปี/ปี 2565) ที่ไคโร อียิปต์ โดยเป็นบุตรของนายเซอิต อัสซีซี กับนางมาลิกา ติตานี ซึ่งเป็นครอบครัวเคร่งศาสนา ที่ฟานักและเปิดร้านขายเครื่องไม้โบราณ แก่นักท่องเที่ยวใน ตลาด Khan el-Khalili ในย่านอนุมาลียะฮ์ใกล้กับมัสยิดอัลอัซฮัร ซึ่งเป็นเขตเมืองเก่าของไคโรที่มีชุมชนชาวมุสลิม คริสต์ และยิว อยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับนางอินติศอร อามิร ซึ่งเป็นญาติทางแม่ที่ใกล้ชิดกันตั้งแต่สมัยเรียนมัธยมศึกษา เมื่อปี 2520 และมีบุตรชาย 3 คน ธิดา 1 คน คือ นายมุศฎาะฟา นายมะห์มูด นายสะซัน และ น.ส.อายะฮ์
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - Military Academy ของอียิปต์ ปี 2520 - Command and Staff College ของอียิปต์ ปี 2530 - Joint Command and Staff College ของสหราชอาณาจักร ปี 2535 - Nasser's Military Sciences Academy ของอียิปต์ ปี 2546 - US Army War College ของสหรัฐฯ ปี 2549
ประวัติการทำงาน	
ปี 2520	<ul style="list-style-type: none"> - เริ่มรับราชการทหารในกองทัพบก หลังสำเร็จการศึกษาวิชาทหาร โดยเข้าประจำการในกองทัพน้อยทหารราบ และเจริญก้าวหน้าในอาชีพมาโดยลำดับ รวมทั้งเคยดำรงตำแหน่ง ผช.ทูตทหารประจำ สอท.อียิปต์/ริยาด ซาอุดีอาระเบีย ในสมัยประธานาธิบดี ฮุสเนี มุบาร็อก

- ปี 2554 - ได้รับแต่งตั้งจากจอมพลมุฮัมมัด ฮุเซน ฆอนฆอวี ซึ่งยึดอำนาจจากประธานาธิบดีมูบาร็อก ให้ดำรงตำแหน่ง ผบ.หน่วยข่าวกรองทางทหาร และเป็นสมาชิกสภากองทัพสูงสุด (Supreme Council of Armed Forces-SCAF) ที่มีอายุน้อยที่สุดในขณะนั้น (56 ปี)
- ปี 2555 - ได้รับแต่งตั้งจากประธานาธิบดีมุฮัมมัด มุรซี ให้ดำรงตำแหน่งประธาน SCAF ผบ.ทหารสูงสุดและ รมว.กระทรวงกลาโหมแทนจอมพลฆอนฆอวี เมื่อ 12 ส.ค.2555 รวมทั้งได้เลื่อนยศเป็นรองจอมพล
- ปี 2556 - ยึดอำนาจประธานาธิบดีมุฮัมหมัด มุรซี เมื่อ 3 ก.ค.2556 และแต่งตั้งนายอดีลี มันศูร ประธานศาลรัฐธรรมนูญสูงสุดให้ดำรงตำแหน่งรักษาการประธานาธิบดีแทน ขณะที่ตนเองดำรงตำแหน่งเป็น รอง นรม. และ รมว.กระทรวงกลาโหมในรัฐบาลรักษาการ
- ปี 2557 - ได้รับการเลื่อนยศจากประธานาธิบดีอดีลี มันศูร เป็นจอมพล เมื่อ 27 ม.ค.2557
- ลาออกจากราชการทหาร รวมทั้ง รอง นรม.คนที่ 1 และ รมว.กระทรวงกลาโหม และ ประกาศลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อ 26 มี.ค.2557
- ชนะการเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อ พ.ค.-มิ.ย.2557 ได้รับเสียงสนับสนุนเกือบ 23 ล้านเสียง หรือ 96.9% ของผู้ออกไปใช้สิทธิ
- สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี เมื่อ 8 มิ.ย.2557
- ปี 2561 - ชนะการเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นสมัยที่ 2 เมื่อ มี.ค.-เม.ย.2561 ได้รับเสียงสนับสนุนเกือบ 22 ล้านเสียง หรือ 97.08 % ของผู้ออกไปใช้สิทธิ
- สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 2 เมื่อ 2 มิ.ย.2561

ข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

- ในวัยเด็กรักการเรียนและมักใช้เวลาไปกับการช่วยงานในร้านขายของของบิดา หรือไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยอัล อัสฮัรซึ่งอยู่ใกล้บ้าน มากกว่าออกไปเล่นฟุตบอลร่วมกับเด็กคนอื่น ๆ ในละแวกบ้าน
- ถูกระบุว่าเป็นคนเคร่งศาสนา แต่ขณะเดียวกันก็ชื่นชอบดีทีประธานาธิบดีอูสมาน อับดุลนาศิร (นัสเซอร์) ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มแนวคิดชาตินิยมอาหรับ ขณะที่กลุ่มผู้สนับสนุนประธานาธิบดีซีซีมักเปรียบเทียบประธาณาธิบดีซีซีกับอดีตประธานาธิบดีนาศิรว่า เป็นผู้ที่เข้ามานำพาประเทศเพื่อฝ่าฟันอุปสรรคและแรงกดดันที่รุมเร้าจากประชาคมระหว่างประเทศ
- มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับกองทัพสหรัฐฯ และหลังการเข้ายึดอำนาจจากประธานาธิบดีมุฮัมหมัด มุรซี เมื่อ ก.ค.2556 ซึ่งตามมาด้วยการใช้กำลังเข้าปราบปรามกลุ่มผู้สนับสนุนประธานาธิบดีมุฮัมหมัด มุรซี ที่มีกลุ่ม Muslim Brotherhood เป็นแกนนำเมื่อ ส.ค.2556 รัฐบาลสหรัฐฯ ก็ไม่ได้ตัดความช่วยเหลือทางทหารแก่อียิปต์ เพียงแต่ยกเลิกการซ้อมรบร่วมซึ่งเดิมกำหนดจัดขึ้นใน ก.ย.2556

- แม้ว่ารับราชการทหารเป็นเวลานาน แต่มีประสบการณ์สู้รบค่อนข้างน้อย
- มีบุคลิกแตกต่างจากนายทหารส่วนใหญ่ที่ดูขึงขัง เนื่องจากเป็นคนพูดจาอ่อนโยน
เจียบขริม ยิ้มแย้ม จนได้รับสมญานามว่า Quiet General แต่มีบารมีโดยได้รับการ
ยอมรับว่าเป็นผู้นำที่เข้มแข็งและมีวินัยสูง รวมทั้งกล่าวสุนทรพจน์ได้น่าประทับใจ

เครื่องอิสริยาภรณ์และรางวัลต่าง ๆ

- 25 April Decoration (Liberation of Sinai)
 - Distinguished Service Decoration-Military Duty Decoration, Second Class
 - Military Duty Decoration, First Class-Longevity and Exemplary Medal
 - Kuwait Liberation Medal (คูเวต)-Kuwait Liberation Medal (อียิปต์)
 - Silver Jubilee of October War Medal-Golden Jubilee of 23 July Revolution
 - Silver Jubilee of the Liberation of Sinai Medal-25 January Revolution Medal
 - Military Courage Decoration-The Republic's Military Decoration
 - The Training's Decoration-The Army's Day Decoration
 - Order of Abdulaziz Al Saud (ซาอูดีอาระเบีย)-Order of Mubarak the Great
 - ปริญญาดุษฎีเกิตติมศักดิ์ จาก National University of Public Service (ฮังการี)
-

คณะรัฐมนตรีอียิปต์

ประธานาธิบดี	อับดุลฟัตตาด์ อัซซีซี
นรม.	Moustafa MADBOULI
รมว.กระทรวงกลาโหม	Mohamed Ahmed ZAKI
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Sameh SHOUKRY
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Mahmoud TAWFIK
รมว.กระทรวงการคลัง	Mohamed MAEET
รมว.กระทรวงการลงทุนและความร่วมมือระหว่างประเทศ	Rania Al-Mashat (ญ.)
รมว.กระทรวงปิโตรเลียม	Tareq Ahmad Abdel Qader EL-MOLLA
รมว.กระทรวงศึกษาธิการและการศึกษาทางเทคนิค	Tarek Galal SHAWKY
รมว.กระทรวงการอุดมศึกษาและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์	Khaled Attef Abd El-Ghafar
รมว.กระทรวงการผลิตทางทหาร	Mohamed Ahmed MORSI
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า	Nevine GAMEA (ญ.)
รมว.กระทรวงการบินพลเรือน	Muhammad Manar ENABAH
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Omar MARWAN
รมว.กระทรวงเอกภาพสังคม	Nevine Kabbaj (ญ.)
รมว.กระทรวงการไฟฟ้าและพลังงานทดแทน	Mohamed Hamed SHAKER
รมว.กระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	Amr Ahmed Tallat
รมว.กระทรวงเกษตรและการพัฒนาที่ดิน	Muhammad Marzouk AL-QUSAYR
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยวและโบราณคดี	Khaled Anany
รมว.กระทรวงพัฒนาท้องถิ่น	Mahmoud Sayed Shaarawy
รมว.กระทรวงการเคหะและการพัฒนาชุมชนเมือง	Assam EL-GAZZAR
รมว.กระทรวงแรงงาน	Mohamed Mahmoud Saafan
รมว.กระทรวงเยาวชนและกีฬา	Ashraf Sobhy Amer
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม	Yasmine Abdel Aziz FUAD (ญ.)
รมว.กระทรวงสาธารณสุขและประชากร	Hala ZAYED (ญ.)
รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำและการชลประทาน	Mohamed Abdel Aty
รมว.กระทรวงจัดหาปัจจัยยังชีพและการค้าภายในประเทศ	Ali MESELHY
รมว.กระทรวงศาสนสมบัติ	Mohamed Mukhtar Gomaa
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Inas Mostafa Abdel-Dayem (ญ.)
รมว.กระทรวงการย้ายถิ่นฐานและกิจการชาวอียิปต์ในต่างประเทศ	Nabila Makram Wasef (ญ.)
รมว.กระทรวงคมนาคม	Kamel AL-WAZIR
รมว.กระทรวงการวางแผนและการพัฒนาเศรษฐกิจ	Hala al-Saeed (ญ.)
รมว.กระทรวงกฎหมายและกิจการรัฐสภา	Alaa El-Din FOUAD Abul Hassan